

Vršovice 25.11.2012

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách v poslední neděli církevního roku, při kterých budeme smět být účastni při křtu Samuela Profelda.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Bůh sám, Bůh Hospodin promluvil a volá zemi od slunce východu až po západ. Ž 50,1

Píseň: 163 Hospodin sám národů Bůh

Modlitba: Pane Bože, dnes chceme moc děkovat. Vždyť Ty nám při křtu Samíka dnes znovu připomínáš, že přicházíš za člověkem. Ať už je malý nebo veliký. Že Ty vidíš lépe než my, jak moc potřebujeme, abys nás provázel a ukazoval nám směr i cestu, kterou máme jít.

Děkujeme za Tvé svědky, kteří nás učí na Tebe nezapomínat, volat k Tobě zprostřed událostí našich životů. Kteří nás učí důvěřovat Ti a spolehnout se na Tebe. Zvláště Ti chceme poděkovat za to, že jsi pro nás posla svého Syna, Ježíše Krista. Že jsi nám v něm otevřel pohled pro nový život, který nabízíš Samíkovi i nám všem.

Porosíme, buď tu dnes s námi, buď se Samíkem a jeho rodinou. Požehnej, prosíme tomuto společenství Tvého lidu. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze svítá: S133

Čtení: 1S 2,1-10

Píseň: 625 Jak příjemné, můj Pane

Text: J 10,1-5

Haleluja. Po všechny dny byl Bůh naší chloubou, tvému jménu chceme vzdávat chválu věčně. Haleluja. (Psa 44:9 CEP)

Dnes bude pokřtěn Samuel. A já bych toho chtěl hrozně moc říci. To tak je, a určitě to necítím jenom já, ale také rodiče, kmotry, vy všichni. Co jen Samíkovi všechno říct, aby věděl, jak výjimečný je tento den, jak výjimečný je dar, který dnes dostává. Rodiče se to pokusili vyjádřit výběrem textu z 1. knihy Samuelovy. Chaninou písní vděčnosti.

Je to píseň vděčnosti za život. To je zřetelné už proto, že je tento text zařazen za vyprávění o narození Samuele. O tom jsme si povídali minulou neděli. O bolesti, kterou přináší život, o volání k Hospodinu ve

chvilích, kdy jsme bezmocní a nešťastní. Toto volání má smysl. To je první ujištění, kterého se nám z příběhu o Samuelovi dostává. Ono se to v Chanině písni vlastně opakuje. Trochu nás zaráží tón, který tu zaznívá. Je hodně syrový, tvrdý. Můj roh se zvedá, má ústa se otevírají proti nepřátelům. Trochu se toho lekáme, ale uvědomme si, jak se cítí člověk, který ztratil naději. Kterému se všechno zhroutilo a zdá se mu, že to, na co vsadil, se ukázalo marným. Smutné je, že v takových chvílích se srotí dav a posmívá se. Viděli jsme s Marií mnoho fotografií v Muzeu teroru v Berlíně. Jedno měly společné. Srotil se dav a bavil se. Křičel, jásal. V r. 1933, na úplném začátku děsivých událostí, bojůvka NSDAP posadila sociálnědemokratického poslance na vola a vedla ho po jeho okrsku s hanlivým nápisem kolem krku. Lidé nadšeně provázeli tento ponižující průvod. A mnozí určitě mlčeli a někteří protestovali. Ale najít sílu k protestu, otevřít ústa svá naproti nepřátelům svým - to chtělo odvahu, to chtělo vědomí, že se mám o co, o koho opřít. O někoho silnějšího než je rodící se moc totality. A to rozhodně neplatí pouze pro takovou krizovou situaci. Jde o to, že existuje moc, která tě bude držet, když se rozhodneš žít. Prostě, Samíku, je možné vědět, kdo jsem a vědět, že mám cenu, protože mám cenu pro Hospodina. A Hospodin je ten, který „ochuzuje i zbohacuje, ponižuje a též povyšuje.“

V celé této písni jde o to, že ten, který je odstrčen lidmi, nachází zastání u Hospodina. Ale jak to poznat? Jak si můžeme být jistí, že na nás Pán Bůh nezapomíná? Vždyť když se rozhlédneme kolem sebe, tak rozhodně nemáme pocit, že by platilo to, co čteme v Chanině písni. „Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka; posadí je v kruhu knížat a za dědictví jim dá trůn slávy. Vždyť pilíře země patří Hospodinu, on sám založil svět na nich. On střeží nohy svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách; svou silou se nikdo neprosadí.“ (1Sa 2:8-10 CEP) A když budou rodiče a kmotři učit Samíka dívat se pozorně kolem sebe, učit ho vnímat život s jeho radostí, ale i bolestí, tu nejistotu bezesporu ucítí. Tak co mu to tu vlastně chceme vyprávět? O čem mu chceme svědčit?

Chana přes to všechno Hospodina, Boha Izraele, viděla jako toho, který nezapomíná a zachraňuje. A proto o tom zpívala. Z hlubin své vděčnosti vyznávala milosrdného Boha.

Jak se to ale máme naučit vnímat my? Jak toto vnímání předat Samíkovi, našim dětem, vnoučatům, lidem kolem nás. Právě kvůli této otázce jsem

vybral text z Janova evangelia. Text o pastýři a jeho ovečkách. Máme před sebou krásný a známý obraz. A přece provokativní. Provokativní v úplném jeho základu. Ta provokativnost se jakoby postupně ukazuje, jak člověk roste, jak se stává dospělým. Pro Samíka to ještě provokativní obraz není a já mu to tak trochu závidím. Ono jde totiž o to, že je zcela zřetelné, že jsou čtenáři, že jsme my, přirovnáni k ovce. Velice nedávno jsem četl označení věřících lidí za ovce, které chodí do kostela. Ten, kdo to psal, měl pocit, že je nadřazen té obyčejné církvi a má právo ji tvrdě soudit. Ale přesto něco vyhmátl. Byť nechtěně. Vyhmátl provokativnost tohoto obrazu pastýře a ovcí. My jsme přece svébytní a nenecháme si určovat život! Každý člověk vnímá svět kolem sebe svým pohledem. Sebe vnímá logicky jako centrum. A přece děti vědí, že to nejsou jenom ony, kdo svůj život určují. Dospělý člověk je často přesvědčen, že on už je tím jediným, kdo má právo rozhodovat o svém životě. A je alergický na to, když mu někdo tuto představu zpochybní.

Biblické svědectví je psáno z pozice lidí, kteří se setkali s Bohem. Tak jako Chana. A tak bez jakéhokoliv výsměchu říká - vy jste ovce. Vy nejste tím poslední a rozhodujícím, co určuje váš život. Každý člověk se podle něčeho orientuje. Nestojíte nad ostatními lidmi, nestojíte nad dějinami, jste určováni ať chcete nebo nechcete. Ve chvíli, kdy to popíráte, jste na nejlepší cestě zabloudit. Toto uvědomování sebe sama máš, Samíku, před sebou. Přijetí vyznání, které vyslovujeme před každou večeří Páně: „Pane, vyznáváme, že nejsme lepší, než ostatní lidé.“

A tak se najednou ocitáme v ovčinci spolu s ostatními ovečkami a neprovokuje nás to, nejsme zhrzení ve své pýše, ale uvědomujeme si, že tím zásadním je rozpoznat hlas, podle kterého se máme orientovat. To je nabídka Božího lidu. To je nabídka církve. To je skutečnost, kterou si musíme uvědomit, má-li pro nás toto Ježíšovo slovo mít smysl.

A my mu potřebujeme porozumět, je pro nás zcela zásadní, abychom mu porozuměli. To ten obraz oveček následujících pastýře říká zcela jasně. Vždyť jde o život. Jde o to nezemřít hladem a žízní. Těch hlasů, které volají k následování je skutečně mnoho, mnoho jich uslyší i Samík a bude potřebovat rozpoznat, že by bylo chybou se za nimi vydat. Přinejmenším bude potřebovat mít základní orientaci, která ho upozorní na to, že by se měl ale honem rychle vrátit.

A touto orientací je Ježíšův hlas. Hlas, který reprezentuje Boží vůli, který nás důvěřovat Božímu slovu i ve chvílích, kdy se nám zdá, že na nás

Pán Bůh zapomněl, že je Chanina píseň pouhou krásnou iluzí. Tento hlas nás ujišťuje, že nás Pán Bůh zná, že každého z nás zná jménem. Samíka, jeho rodiče a kmotry, nás, jak jsme tady i každého po celém světě. Nic nás nemůže vymazat z Jeho knihy života.

A proto se učme rozpoznávat to podstatné, učme se poznávat hlas svého Pastýře, abychom byli schopni zpívat spolu s Chanou. Že nás má Pán Bůh rád a vede nás za ruku. Učme se to rozpoznávat společně v této částce Božího lidu spolu se Samíkem i jeho blízkými. Amen.

Píseň: 176 Někdo mě vede za ruku

Představení křtěného: Milé sestry a milí bratři, členové církve Kristovy a tohoto jejího sboru ve Vršovcích, Daniela Vizinová a Tomáš Profeld požádali o křest pro svého syna Samuela. Staršovstvo se křtem souhlasí. Kmotrami jsou Jana Novotná a Markéta Profeldová.

Prosím vás, abyste předstoupili.

Slova ustanovení: Ježíš říká i nám: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli." (Joh 14:6-7 CEP)

Slovo o křtu: Ke křtu patří veřejné vyznání víry. Vyznáváme Boha, dárce života, toho, který nás za námi přichází a provází nás. Tak, jak se nám dal poznat v Ježíši Kristu. V jeho svědectví o Božím království, o cestě lásky, odpuštění a smíření, o cestě naděje pro nás, i pro celé stvoření. Vyznáváme, že Jeho je všechno, co jsme a co máme. Vyznáváme také všechnu svoji nedověru, nedostatek naděje právě v Boží budoucnost v tomto světě. Vyznáváme, že neumíme předávat Boží milost v Ježíši Kristu druhým lidem. Ale zároveň víme, že nás Boží láska osvobozuje. Že ve vzkříšení Ježíše z Nazareta vidíme budoucnost pro skutečný život svůj i tohoto světa. Vyznáváme, že v tom máme oporu, Duchu svatého, který nám dává sílu k poslušnosti a odvaze a otevírá nám výhled přes hranice člověka, přes hranice smrti.

Dnes chceme vyznat, že tato naděje, tento výhled platí i pro Samíka. O tom nás jeho křest ujišťuje. Mnoho bude záležet na rodičích, na kmotrách, na sboru, zda se Samíkovi tato skutečnost stane základní pravdou života.

Křestní vyznání: Milá Danielo, milý Tomáši, milá Jano a Markéto, nyní vyznejte spolu s tímto shromážděním víru v Boha Otce, Syna i Ducha svatého, víru v základní naději, kterou spolu všichni máme a ve kterou bude dnes pokřtěn Samík. Učiňme to slovy Apoštolského vyznání víry, které spojuje křesťany všech dob a církví:

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Otázka rodičům a kmotrám: Vyznali jste spolu s námi křesťanskou víru. Ptám se vás, zda si na jejím základě přejete, aby Samík byl pokřtěn v Krista. Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Zároveň se vás ptám, chcete-li se snažit podávat Samíkovi svědectví, že život dostáváme jako vzácný Boží dar a Ježíš Kristus je jeho Pánem - v životě i ve smrti? Chcete-li, odpovězte: Ano, s pomocí Boží.

Toužíte, aby Kristus Samíka připojil ve křtu do společenství své církve? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano, toužíme.

Otázka sboru: Sestry a bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti a lásce Samíkovi i jeho blízkým? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, Ty jsi přišel za každým člověkem, byl a jsi otevřený pro každého, přijímal a přijímáš dospělé i děti. A tak Tě prosíme, přijmi v tuto chvíli také Samuele, který k Tobě přichází; ve křtu ho poznamenej pečeti své lásky a oběti, kterou jsi na kříži podstoupil i pro něj. Amen.

Křestní akt: Pán Ježíš Kristus praví: Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Samueli, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Boží požehnání spočiň na tobě a zůstaň s tebou navždy. Amen.

Modlitba po křtu: Pane Bože, děkujeme za Samíka. Děkujeme za jeho rodiče a kmotry a moc Tě prosíme, abys je provázel svým požehnáním.

Prosíme také za tento sbor, za částku Tvého lidu. Prosíme, abys nám pomáhal být svědectvím o Tvé lásce nejen pro Samíka a jeho blízké, ale také dětem tohoto sboru, jeden druhému a lidem kolem nás. Amen.

Píseň: S359 V království Božím

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: Pán ať je před vámi, aby vám ukazoval správnou cestu.

Pán ať je při vás, aby vás mohl brát do své náruče a chránit vás.

Pán ať je za vámi, aby vás bránil před záludností zlých lidí.

Pán ať je pod vámi, aby vás zachycoval, když padáte

a aby vás vysvobožoval z pasti.

Pán ať je ve vás, aby vás utěšoval, když je vám smutno.

Pán ať je kolem vás, aby vás obhajoval, když na vás útočí.

Pán ať je nad vámi, aby vám žehnal.

Amen.

Píseň: 487 Amen, Otče, rač to dáti